

Παναχία Χρυσαιτίσσα
Σπαρτ. Ημερολ. 7, 84

Χρυσαι

(Πελοποννήσου, Λαικεδαί-
μονοι) 17. αι.

Κατὰ χιρόγραφον τοῦ 1600 ἡ εἰκὼν τῆς Παναχίας τῆς
Χρυσαιτίσσης «κατὰ παρὰδοσιν εἰκάζομεν ὅτι αὕτη ἡ
αἰγία εἰκὼν ἦτο εἰς ἓν χωρίον, ὀνομαζόμενον Χρυσαι,
τῆς Πελοποννήσου (Λαικεδαίμονοι), καὶ ὡς τῶν θαυμασίων
σου, θέσποινα ἀγνή! πῶς εἶρεσθαι ἐν Μομφρασίᾳ, ἀνέσθαι
τοῦ βριχέροῦ ὕδατος, εἰς τὸ τῶν μοναστηρίων τῆς Χρυσ-
σαιτίσσης δεχόμενον! τῶν ὁποίων εἰκὼν ἐπεδύτῃ

ἦν ἓξ μία γραία γυναῖκα, ἣν ὁμοροχιδάσαι τοῦτο εἰς
 ἄλλην γυναῖκα, καὶ αὐτὴ εἰς ἄλλην ἑτοιμοροχιδάσαι οὕτω
 ὁ γύγος καὶ ἐν τῷ τότε ἀρχιερεῖ Μυροπολίτῃ.
 ἔλαβον αὐτὴν. [καὶ] αἰνέσαντες εἰς τὴν τοῦ ξηρω-
 μένου Χριστοῦ ἐκκρημίσαντες ἀλλὰ παῖζον δια' αὐτῶν ἔφυγε,
 καὶ ἐπύχε εἰς τὸ ἴδιον μέρος, ὅπου ἦτο καὶ πρότερον,
 δὴ δὴ δὴ ἡμεῖς ὅπου τὴν εὖρε καὶ γραία γυναῖκα.
 ἀπεγράφουσιν τὰ κτείνοντες ἴδιον καὶ εἰς τὸ ἴδιον τόπον,
 καὶ τὸ ἐξηγείωνται. ἐλθόντες γὰρ πάλιν
 τῷ ἐν Χρυσάβοις καὶ γινώσκοντες τὴν αἰτίαν ἐκείνην
 ἐξήγεσαν αὐτὴν. αὐτὸς δὲ μὴ δίδόντες ταῦτα ἡμαρτάνοντες
 σέθενται παρὰ τῷ Χρυσαιφιδῶν εἰς τὸ πρῶτον καὶ